אוצר מדרשים — איש תם ומשכיל בארץ שנער

(לפי דעת יעלינעק הוא סטירא נמרצה על אחד המושלים שהעמיס מס כבד על היהודים והוסיף עוד מס על קבורת המתים. השם רקיון הוא בדוי ועניינו כמו שאומרים האשכנזים: "הערר פאן האבעגיכטס".)

בימים ההם (בימי אברהם) היה בארץ שנער איש תם ומשכיל בכל חכמה ויפה תואר אך עני ורש. אין כל בידו ושמו רקיון, ויצר לאיש ההוא מאד על מחיתו ויועץ ללכת מצרימה אל אשוירוש בן ענם מלך מצרים להראות למלך את חכמתו אולי ימצא חן בעיניו לגדלו ולתת לו את מחיתו, ויעש רקיון כן.

ויהי כבוא רקיון מצרימה וישאל את יושבי מצרים בעבור המלך, ויגידו לו יושבי מצרים את משפט מלך מצרים כי לפי מנהגם בימים ההם לא יצא המלך מהיכלו ומארמונו ולא יראה בארץ כי אם יום אחד בשנה, אחר כך יחזור המלך אל היכלו לשבת שם, והיה ביום ההוא אשר יצא המלך ושפט את כל הארץ וכל איש אשר לו דבר יבא לפני המלך ביום ההוא ועשה לו כל אשר ישאל ממנו.

ויהי כשמוע רקיון את משפט מצרים וכי לא יוכל לבא לפני המלך עד היום ההוא, ויתעצב מאד ויחר לו על ככה. ויהי בערב וילך רקיון וימצא בית חרוב מבתי האופים אשר למצרים וילן שם במר נפש וברעב ותדד שנתו מעיניו, וידבר רקיון אל לבו מה יעשה בעיר עד ראותו את המלך ואיך יוכל לכלכל נפשו בעיר. ויקם בבקר ויתהלך בעיר, ויקר מקרהו במוכרי ירק וישאל להם ויגידו שהם מכלכלים נפשם בירק ובזרעונים אשר יקנו וימכרו ליושבי הארץ. ויחפוץ רקיון לעשות כמעשיהם בעבור החיות את נפשו בעיר אך לא ידע את משפט אנשי הארץ ויהי כסומא בתוכם. וילך ויקח גם הוא ירקים למכור למחיתו, ויתקבצו עליו בני בליעל וילעגו לו ויחטפו ממנו את כל הירק לא השאירו לו דבר, ויקם במר נפש ואנחה וילך אל בית האופים אשר לן בו וישכב שם בלילה השני. ויתיעץ עוד בחכמתו בלילה ההוא איכה יוכל להמלט את נפשו, וימצא עלילה מה לעשות על ככה, וישכם בבקר ויעש בחכמה וילך וישכור שלשים איש גבורי חיל ובני בליעל וכלי מלחמתם בידם ויוליכם אצל מעלות קברי מצרים ויושיבם שם, ויצום לאמר: "כה אמר המלך התחזקו והיו לבני חיל ואל תעזבו שום איש מת להקבר פה עד נתנם בני משפחתו מאתים כסף ואחר כך יקבר."

ויעשו האנשים כדבר רקיון לכל אנשי מצרים כל השנה ההיא, ויהי לשמונה חדשים ויאספו רקיון ואנשיו עושר רב וכסף וזהב ואבני שהם ובדולח לאין מספר, ויקן רקיון סוסים ובהמות לרוב וישכור עוד אנשים ויתן להם סוסים ויהיו עמו.

ויהי לתקופת השנה לעת צאת המלך לתוך העיר ויתקבצו כל יושבי מצרים ויועדו יחדיו ליום ההוא לדבר אל המלך על מעשה רקיון ואנשיו, ויצא המלך ביום המועד, ויבואו לפניו כל מצרים

ויצעקו לאמר: "יחי המלך לעולם! מה הדבר הזה אשר תעשה לעבדיך בעיר לבלתי תת איש מת להקבר עד נתון עליו כסף וזהב? הנהיה כדבר הזה בכל הארץ גם מימי המלכים הראשונים אשר היו לפנינו בארץ מימי אדם עד היום הזה לבלתי קבור את המת כי אם במחיר! ידענו כי משפט המלך לקחת מס מן החיים שנה שנה, ואתה לא כן תעשה כי אם גם מן המתים תקח את המס יום יום, ועתה המלך לא נוכל לדבר עוד כי נשחתה כל העיר בדבר הזה ואתה לא ידעת."

ויהי כשמוע המלך את כל דבריהם ויקצוף מאד וחמתו בערה בו כי לא ידע דבר מזה, ויאמר המלך: "מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לעשות הדבר הרע הזה בארצי אשר לא צויתיו, הלא תגידו לי."

ויגידו לו כל מעשה רקיון ואנשיו. ויחר אף המלך וישלח להביא את רקיון ואנשיו לפניו.

ורקיון לקח כאלף ילדים בנים ובנות וילבישם שש ומשי ורקמה וירכיבם על סוסים וישלחם למלך ביד אנשיו, ויקח גם הוא מנחה למלך כסף וזהב ואבני שהם ובדולח לרוב וסוס עצום מאד וטוב ויבא לפני המלך וישתחו למלך ארצה.

ויתמה המלך ועבדיו וכל יושבי מצרים ממעשה רקיון, ויראו את כל עשרו ואת מנחתו אשר הביא אל המלך וייטב בעיניו מאד ויפלא הדבר ממנו. וישב רקיון לפני המלך וישאלהו המלך על כל מעשיו, וידבר רקיון את כל דבריו בחכמה לפני המלך ואנשיו וכל יושבי מצרים.

ויהי כשמוע המלך את דברי רקיון וחכמתו וימצא רקיון חן וחסד לפניו ולפני כל עבדי המלך ויושבי מצרים, על חכמתו ועל טוב דבריו, ויאהבהו המלך אהבה עזה מהיום ההוא והלאה.

ויען המלך ויאמר לרקיון: "לא תקרא עוד רקיון כי אם פרעה יהיה שמך אחרי אשר נפרעת מס מן המתים."

ויקראו את שמו פרעה. והמלך ועבדיו אהבו את רקיון על חכמתו והתיעצו עם כל יושבי מצרים להמליכו תחת יד המלך, ויעשו כן כל יושבי מצרים וחכמיה, ותנתן דת במצרים וימליכו עליהם את רקיון-פרעה תחת יד אשוירוש מלך מצרים.

וימלוך רקיון-פרעה על מצרים כל השנה וישפוט את כל העיר יום יום, ואשוירוש המלך ישפוט את הארץ יום אחד בשנה בעת אשר יצא להתראות אל העם. ויקח רקיון-פרעה את מלכות מצרים בחזקת היד ובערמה וישם פריעת מס על כל יושבי מצרים, על כן קראו שמו פרעה.

ויאהבו מאד כל יושבי מצרים את רקיון-פרעה ויכתבו כתב דת וחוק לקרוא לכל מלך אשר ימלוך עליהם ועל זרעם במצרים פרעה, על כן כל מלכי מצרים אשר מלכו במצרים מהיום ההוא והלאה יקראו את שמם פרעה עד היום הזה.